

רוחו של הצייר והמורה ישראל הרשפלד שורה על "חוטשילד פיין ארט", הגלריה החדשה שפתחו איתן וענבר כהן בתל-אביב מול "הבימה", ובמקום יוצגו רק "ציורים פרופר" של ציירים ישראלים זרים

בקומת הכניסה של הבניין עוד הולמים פעלי הבניין בפטישי אוויר ומניחים מרצפות, אבל בקומה השנייה כבר שורר שקט וניקיון, והעין יכולה למצוא מנוחה בחלל הגלריה החדשה "חוטשילד פיין ארט". מן הקירות ניבטים בעיקר קנבסים קטני מידות, לא מאיימים, ועל גביהם תמונות נוף עדינות במכחולה של יעל סקלייה הישראלית-אמריקנית, אשתו של הרב-אמן ישראל הרשפלד; ציורי שמן של סטוארט שילס האירי, הנמצאים "על קו התפר המטושטש שבין ייצוג והפשטה", או עבודות ריאליסטיות של גיא ינאי הצעיר מהם, שמציג סדרת אבזרים ויוזימיים שכמו נלכדו בעין הצייר זכזכולות מדרגה לדרגה "טבע דומם: שטר של עשרים שקל, פחית שימורם שמהדהדת בזיכרון פחיות מרק קמבל של וורהול, אך מציגה לו ניגוד מוחלט בטכניקה ובמידות המינימליסטיות.

הגלריה התמקמה בבניין הפינתי על שדרות חוטשילד ורחוב מרמורק בתל-אביב, מול כיכר הבימה הנבנית והולכת. הבניין ההיסטורי, שבעשורים האחרונים שכנו בו פרסום אראלי ומשרדי ערכי דין, עבר שיפוץ ושימור יסודי, וכעת שוכנת בו סוכנות שחקנים, חברת אחזקות ובקומת הקרקע אמור להתמקם בית קפה שיתמחה בקינוחים - כך מגלה ענבר כהן, שפתחה את הגלריה יחד עם איתן, בעלה. "כשתשלם הבנייה של הבימה זה יהיה מרכז התרבות של העיר", היא מדגישה את חשיבות המיקום שבו בחרו.

היא באה בכלל מתחום הכלכלה והניהול המסחרי, ואילו הוא ניהל בעבר את גלריה ICE Collection בניו-יורק, שאותה הקים אחיו המנוח לפני כעשור. הגלריה נסגרה כשנתיים מאוחר יותר, בעקבות מותו של האח. "איתן חשב הרבה על פתיחת גלריה, ואני הגעתי לשלב בקריירה שבו אמרתי שאם כבר לעבוד כל-כך קשה, אני מעדיפה לעשות את זה בשביל עצמי - וכך הצטרפתי אליו. חשבנו שנתכנן לאט-לאט, אבל ההזדמנות לשכור את החלל הזה האיזה את התהליך", מספרת ענבר.

השניים, אספני אמנות בעצמם ומגובים בידדות רבת שנים עם הרשפלד, ראש הסדנה ללימודי אמנות בירושלים (Jerusalem Studio School), החליטו להקדיש את החלל ל"אמנות יפה", במשמעות של אמנות שמרנית יותר, ולא להתחרות בסצנת האמנות העכשווית האוונגרדית. הרשפלד, מצדו, לדבריהם, סבור כבר מזמן שיש צורך בחלל שייתן ייצוג הולם לבוגרי בית הספר ולאנשי האסכולה שלו - העוסקים ב"ציור פרופר".

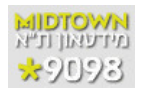
"לא נציג צילום, וידאו, ניו-מדיה או מיצבים. זו יותר גלריה לציור, אולי יהיה גם פיסול", מבהיר איתן. "נכון שיש קו שמרני יותר בהגדרת העבודה וסוג האמנות, אבל ציור זה גם ציור מודרני וגם מופשט, לא רק פיגורטיבי".

הבירה בעבודות קטנות מידות לתערוכת הפתיחה הקבוצתית נועדה "כדי שלא להאפיל על הישגות השונים. יש לנו גם עבודות יותר גדולות בחדר האחורי, אבל כאן רצינו לתת את הבמה באופן שלא ייצר דומיננטיות לאחד האמנים על פני האחרים", מסבירה ענבר. בין האמנים המוצגים יש מבוגרים וצעירים, ישראלים וזרים. "האמנים הזרים שניצג הם בעיקר אמריקנים ומוכרים מאוד בארצות-הברית. כאן הם נמכרים במחירים הרבה יותר נמוכים מאשר בחו"ל, פשוט בהתאמה לשוק המקומי", היא אומרת.

בין אלה בולטת סדרת עבודות של קן קוילי, אמן אמריקני שהגיע השנה לחנוך כיתות אמן בסדנה בירושלים. סטוארט שילס עשה זאת בשנה שעברה, מציון איתן, ובכך מדגיש את הקשר לאג'נדה של בית הספר.

בין עבודותיו של קוילי יש ציורי שמן וסדרה יפה של תמונות בחיתוכי נייר "בעקבות מאט'ס", אולם בקנה מידה קטן.

התערוכה הבאה, בקצב תחלופה דו-חודשי, תהיה של מאיר אפלפלד, אף הוא מזרם הציור הפיגורטיבי-ריאליסטי. אחריו תוצג תערוכת יחיד של גיא ינאי.

אפלפלד הציג בשנה שעברה בגלריה גולקונדה, עובדה המעלה את השאלה על תגובות המתחרים בשוק.

"בינתיים לא שמענו תגובות, אבל קהל דווקא בא והיו מכירות גם בערב הפתיחה", אומר כהן. "אנחנו מקווים שיש כאן מקום לסלם. הקשרים שלנו בחלקם בארץ ובחלקם בניו-יורק. - שם למשל יש גלריות בלי סוף ואף אחת לא באה על חשבון השנייה".